

✧ Texty na tento týden – Jk 5:19.20; L 15:6; Sf 3:17; J 7:37.38; 1Tm 2:3–6; 2K 5:14.15

✧ Základní verš

„To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu. Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví v určený čas.“ (1Tm 2:3-6)

Bůh velice touží, aby každý člověk odpověděl na jeho lásku, přijal nabídku milosti, nechal se proměnit Duchem svatým a byl zachráněn pro jeho království. Právě naše záchrana je tím, na čem Bohu nejvíce záleží. Boží láska je bezmezná, jeho milost je nezměrná a jeho milosrdenství je nekonečné. Jeho odpuštění je nevyčerpatelné a jeho moc je nesmírná. Na rozdíl od pohanských božstev, která vyžadují oběti od lidí, náš Bůh sám přinesl nejvyšší oběť. A ať už po záchraně toužíme jakkoliv, Boží touha spasit nás je nekonečně větší. „To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.“ (1Tm 2,3.4) Bůh touží zachránit tebe i mě.

Samotnou podstatou a hlavním tématem křesťanského svědectví je osoba Ježíše Krista. Je to díky tomu, co udělal pro naši záchranu, jak změnil naše životy, pro jeho svědectví o obdivuhodných pravdách Písma, které vypráví o Boží kráse a jedinečnosti. Proč bychom o tom měli mluvit s druhými? Není to příliš osobní věc? Jestliže chápeme, kdo je Bůh, a máme-li zkušenost s úžasnou Boží milostí, mocí a láskou, nemůžeme mlčet. Kromě toho, jestliže s ním spolupracujeme, můžeme se spolu s ním také radovat z pohledu na lidi zachráněné jeho milostí a proměněné jeho láskou.

✧ Týden ve zkratce:

- Příležitost k záchraně
- Ježíšova radost
- Růst prostřednictvím dávání
- Boží touha a naše poslání
- Motivace láskou
- Podněty k zamyšlení

NE 28. června – Příležitost k záchraně

L 19:9.10 „⁹Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův.
¹⁰Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.““

Jk 5:19:20 „¹⁹Bratří moji, zbloudí-li kdo od pravdy a druhý ho přivede nazpět, ²⁰vězte, že ten, kdo odvrátí hříšníka od bludné cesty, zachrání jeho duši od smrti a přikryje množství hříchů.“

Ř 10:14 „Ale jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval?“

PO 29. června – Ježíšova radost

L 15:6.7 „⁶A když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: „Radujte se se mnou, protože jsem našel ovci, která se mi ztratila.“ ⁷Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.“

Sf 3:17 „Vždyť je psáno ‚andělům svým dá o tobě přikaz, aby tě ochránili‘ ¹¹a ‚na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou svou na kámen‘.“ ¹²Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: nebudeš pokoušet Hospodina Boha svého.““

L 15:9.10.22-24.32 „⁹A když ji nalezne, svolá své přítelkyně a sousedky a řekne: ‚Radujte se se mnou, poněvadž jsem našla peněz, který jsem ztratila.‘ ¹⁰Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání.“ ... ²²Ale otec rozkázal svým služebníkům: ‚Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy.‘

²³Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujte a buďte veselí, ²⁴protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen. 'A začali se veselit. ... ³²Ale máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.'“

ÚT 30. června – Růst prostřednictvím dávání

J 7:37.38 „³⁷V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, at' přijde ke mně a pije! ³⁸Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo.““

J 6:38 „Nebot' jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal.““

ST 1. července – Boží touha a naše poslání

1Tm 2:3.4 „³To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, ⁴aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.““

2Pt 3:9 „Pán neotál splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.““

Sk 13:46.47 „⁴⁶Ale Pavel a Barnabáš směle prohlásili: „Vám židům mělo být slovo Boží zvěstováno nejprve. Protože je odmítáte, a tak sami sebe odsuzujete k ztrátě věčného života, obracíme se k pohanům. ⁴⁷Vždyť Pán nám přikázal: „Ustanovím jsem tě, abys byl světlem pohanům a nesl spásu až na sám konec země.“““

Iz 49:6 „On dále řekl: „Nestačí, abys byl mým služebníkem, který má pozvednout Jákobovy kmeny a přivést zpátky ty z Izraele, kdo byli ušetřeni; dal jsem tě za světlo pronárodům, abys byl spása má do končin země.“““

Iz 41:8 „A ty, Izraeli, služebníku můj, Jákože, tebe jsem vyvolil, potomku Abrahama, mého přítele.““

L 2:32 „Světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.““

ČT 2. července – Motivace láskou

2K 5:14.15.18-20 „¹⁴Vždyť nás má ve své moci láska Kristova – nás, kteří jsme pochopili, že jeden zemřel za všechny, a že tedy všichni zemřeli; ¹⁵a za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal.““

¹⁸To všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření. ¹⁹Nebot' v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. ²⁰Jsmo tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem!““

PÁ 3. července – Podněty k zamyšlení

Přečti si 1. kapitulu „Boží záměr s církví“ z knihy *Poslové naděje a lásky* (AA 9–16; PNL 9–12) a 86. kapitulu „Poslední setkání“ z knihy *Touha věků* (DA 818–828; TV 521–528).

Novozákonní církev čelila hrozbě, že ztratí ze zřetele smysl vlastní existence. Ellen G. Whiteová popsala toto nebezpečí následovně: „Pronásledování, které dolehlo na jeruzalémskou církev, bylo silným podnětem ke zvěstování evangelia. Kázání Božího slova v tomto městě provázal úspěch. Vzniklo však nebezpečí, že se zde učedníci zdrží příliš dlouho a zanedbají Spasitelovo pověření jít do celého světa. Zapomněli, že zlu mohou nejsnáze vzdorovat průbojnou službou, a začali se domnívat, že jejich nejdůležitějším úkolem je chránit jeruzalémskou církev před útoky nepřitele. Měli poučovat nově obrácené věřící, že je třeba hlásat evangelium těm, kteří je dosud neslyšeli. Místo toho jim však hrozilo nebezpečí, že se postupně spokojí s úspěchy, kterých již dosáhli.“ (AA 105; PNL 60)

Otázky k rozhovoru

1. Pečlivě si přečtěte uvedený citát z knihy *Poslové naděje a lásky* a soustřeďte se na poslední větu. Proč si musíme i dnes dát pozor na stejné nebezpečí? Proč by podobný postoj byl tváří v tvář různým misijním výzvám tragickou chybou?

2. Proč podle vás každé evangelium končí podobným příkazem? Přečtěte si texty Mt 28,18–20; Mk 16,15.16; L 24,46–49 a J 20,21. Co to znamenalo pro církev prvního století a jak tomu rozumíte dnes?

Mt 28:18-20 „¹⁸Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. ¹⁹Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého ²⁰a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.““

Mk 16:15.16 „¹⁵A řekl jim: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. ¹⁶Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.““

L 24:46-49 „⁴⁶Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; ⁴⁷v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. ⁴⁸Vy jste toho svědky. ⁴⁹Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.“““

J 20:21 „Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“““

3. Mohlo by se stát, že se vydávání svědectví a služba stanou náhradou za skutečnou duchovnost? Vysvětlete svou odpověď. Jak si můžeme dát pozor na takové nebezpečí?

4. Podělte se společně o své odpovědi na poslední otázku z části na úterý. Jaký vliv mají vydávání svědectví a služba na váš vlastní duchovní růst? Co jste se naučili? Jakých chyb jste se dopustili?

5. Uvažujte o nádherné skutečnosti, že Bůh miluje osobně každého z nás. Co to vlastně znamená? Jak může tato skutečnost (možná nejdůležitější v celém vesmíru) ovlivnit váš život?

